

COMPAGNIE **THOR**

V.-Nightmares

Vier choreografische seizoenen

Creatie: 7 November 2007 – Kaaitheater, Brussel

V.-Nightmares

vier choreografische seizoenen

Choreografie Thierry Smits

Met Benjamin Bac, Ludvig Daae,
Gabriella Iacono, Nitay Lehrer

Geluidsontwerp en compositie Maxime Bodson

Muziek Antonio Vivaldi, *De Vier Jaargetijden*

Teksten Peter Verhelst (*Fluid Mechanics*)
Caroline Lamarche (*Moss&Mould*)

Scenografie en rekvisieten Peter Maschke

Lichtontwerp en technische coördinatie Thomas Beni

Dramaturgie en beelden Jacques André

Kostuums Olivier Bériot

Kostuumassistenten Luc Gering, Samira Benali

Productieleiding Iris Oehrle

Communicatie Frederic Bourgeois

Productie Compagnie Thor

met de hulp van Kaaitheater, Théâtre de la Balsamine, CNCDC Châteauvallon

Met de steun van

Ministère de la Communauté française de Belgique – Service de la Danse;
Commissariat général aux relations internationales de la Communauté française de Belgique

Als tableau in vier varianten, strekt *V.-Nightmares* zich uit over een heel jaar en is een voortdurend onderzoek van de kringloop van de jaargetijden en van het leven. Een leven van bewegende schouwspelen en veelvoudige esthetische confrontaties, waar de jaargetijden, elk op hun eigen manier en tegen Vivaldi's *Vier Jaargetijden* in, de grenzen onderzoeken tussen dans en performance. *Fluid Mechanics* plaatst lente tussen lichamelijke vloeistoffen en pop renaissance, terwijl de zomer van *TAN* de sociale verbindingen ontwricht onder de zomerse verbranding. Herfst ziet in *Moss&Mould* een barok stuk met sombere omlijning, en de winter onthult in *ICE* de treurige contrasten van alchemische ledematen. Deze stukken brengen éénzelfde collectief artiesten samen om alle mogelijkheden van het lichaam op het toneel te ontwikkelen in zijn vermogen om de ambivalentie van ons genot en pijn te dragen.

Bron van onderzoek is de intentie van de choreograaf om de grensgebieden van dans en performance uit te diepen. Intensieve samenwerking met de betrokken artiesten biedt de gelegenheid naar het zoeken van de eigenheid en het specifieke karakter van het individuele.

Binnen een functioneel scenische context, waar theatraliteit eerder uit de confrontatie van de actieve bestanddelen ontstaat dan uit een totaliserende visie, variëren de aldus onderzochte en ontstane vormen van barok tot minimaal. De uitdaging om aan het werk van Vivaldi, vandaag beschouwd als één van de toppunten van de muzikale verzoeting, een gezagsondermijnd karakter te geven, is inherent aan het stuk.

V.-Nightmares

Geïnspireerd door een nog altijd levendige picturale traditie, ondergaan de *Vier jaargetijden* van Vivaldi in *V.-Nightmares* – een nachtmerrie in vier variaties die ons vragen stelt over het verglijden van de tijd en de aanwezigheid van de dood – een metamorfose en veranderen in een indrukwekkende, lucide en sombere Vanitas. Los van elke religie en als antipode van een psychologisch portret, exploreert deze nieuwe creatie van Thierry Smits alle aspecten van het menselijk lichaam als drager van de ambivalentie van ons genot en onze pijn.

Thierry Smits onderzoekt de mogelijkheden van een artistiek collectief, en laat vier dansers metamorfoserend in uitvoerders die een bewegende scenografie van Peter Maschke in gang zetten, maar ook in overbrengers van teksten van Peter Verhelst en Caroline Lamarche, in onbeschaamde amateurvideasten die zich bedienen van wat Jacques André hen ter beschikking stelde, in dragers van het licht van Thomas Beni en tot slot in acteurs van de geluidscreatie van Maxime Bodson.

Uit deze verschillende metamorfosen, onderstreept door de kostuums van Olivier Bériot, ontstaat een poëzie van het lichaam en de ruimte, waaruit vragen oprijzen over levende kunst. De compositie stelt ook vragen over de broosheid van de creatie, van de dansers en de ervaringen of verwachtingen van de toeschouwers.

Deze barokke decentrerings, omkeringen en ontplooiingen vinden een overeenkomst in de sonore metamorfosen van het meesterwerk van Vivaldi en worden gevoed door die van het scenografische materiaal dat voor elk seizoen verschillend is: vloeibaarheid in de lente, vuur in de zomer, organisch materiaal in de herfst, ijs in de winter.

De nachtmerrie danst en ontplooit permanent een ambivalentie waarin genot en morbiditeit worden gekoppeld aan de dubbele bron van cultuur en natuur, van de mens en het universum. De variaties op naaktheid in al haar staten zijn daarvan een opvallend teken. Soms is ze gekoppeld aan begeerte, dan weer aan ziekte, aan brandende pijn, aan de overwonnen prooi of aan de rigor mortis. Elk genot – seks, zon, roofdier, morbiditeit – laat volgens de seizoenen zijn keerzijde zien: biologische vervuiling, stralingsgevaar, gewelddadige of dodelijke kracht, onvruchtbaarheid van de aarde. Sommigen kunnen hierin de weerspiegeling zien van de seizoenen die onze eeuw ritmeren: lente van de fetisjisering van het lichaam in de gevangenis van de blik; zomer van de fascinatie voor ontmenselijking; herfst van de ontwrichting van sociale banden; winter van de onvruchtbaarheid van de aarde.

Deze invalshoeken hebben een vluchtpunt in een barokke esthetica die vanuit de *Vier seizoenen* ontstaat door het onderzoek van een problematisch esthetisch erfgoed en het samenbrengen van contrasterende vormen. De kleuren in de lente zijn erg 'pop', ze evolueren naar een 'modernistische' zomer, die de verdwijning van het individu markeert. De buitensporige barok van de herfst relateert de verschillende visies van de mensheid en de winter drukt zich uit in het hevige expressionisme van een contrast tussen koud en warm, in het wit en zwart van het leven en de dood.

In deze talrijke wendingen en metamorfosen, kan de nachtmerrie voortgaan met dansen, met de zekerheid dat zij onze verschillende verbeeldingswerelden zal kruisen om deze tot haar voedingsbodem te maken waar ze kan voortwoekeren.

Het gezelschap

Compagnie Thor, gevestigd in Brussel, werd in 1990 opgericht door Thierry Smits. In zijn werk onderzoekt hij de relaties tussen mystiek en erotiek, de ambiguïteit tussen sacraliteit en lichamelijkheid, en een veeleer metafysische problematiek van individuele zielenroerselen en emoties.

Het gezelschap heeft meer dan twintig dansproducties geproduceerd waaronder: *Éros délétère* (1991), *Cyberchrist* (1995), *Soirée dansante* (1995), *Corps(e)* (1998), *Red Rubber Balls* (1999), *L'Âme au diable* (1994/2002), *Dionysos' Last Day / Stigma* (2003), *Reliefs d'un banquet* (2004), *D'ORIENT* (2005) en *V.-Nightmares* (2007).

Uitmunten kunstenaars van over de gehele wereld zijn verenigd binnen het gezelschap dat zijn erkenning verkreeg door de vele tournees in België en ook in Frankrijk, Nederland, Engeland, Duitsland, Denemarken, Hongarije, Kroatië, de Verenigde Staten, het Midden Oosten en Noord Afrika.

Sinds zijn oprichting krijgt het gezelschap steun van verschillende Belgische instellingen en de groeiende invloed van het gezelschap binnen het Belgische danslandschap wordt bevestigd door de toenemende ondersteuning van het Ministerie van de Franse Gemeenschap.

Thierry Smits

Geboren in Koersel, studeerde Thierry Smits klassieke en moderne dans in Brussel en Parijs. Na een korte loopbaan als danser, begon hij al snel met het maken van choreografieën.

Met zijn eerste choreografie, *La Grâce du tombeur*, in 1990 gepresenteerd in de Hallen van Schaarbeek in Brussel, verkreeg hij in korte tijd internationale erkenning binnen de wereld van de hedendaagse dans. Sinds dan is hij een onvermoeibaar choreograaf voor zijn eigen gezelschap en andere theatergezelschappen en groepen. In zijn voorstellingen, die schommelen tussen pure dans en theatraaliteit, en waarbinnen technische nauwgezetheid en bewegingsinventiviteit altijd aanwezig zijn, nemen de relatie tot mystiek en sacraliteit vaak een centrale plaats in.

Het lichaam als object van verlangen, van genot en van eindigheid, vormt al jaren het onderwerp van Thierry Smits' choreografische onderzoek. Niet alleen omdat voor hem het lichaam het voor de hand liggende materiaal en instrument is van zijn choreografisch werk. Maar ook omdat Thierry Smits zich sinds *Eros délétère* (1991), gevolgd door de solo *Cyberchrist* (1995), *Corps(e)* (1998) *Red Rubber Balls* (1999), *Reliefs d'un Banquet* (2004) en *V.-Nightmares* (2007), intensief heeft beziggehouden met het idee van de lichamelijkheid en van de spanningen tussen het genietende lichaam, het "corps sexe" en het zieke, aangetaste, tot verdwijnen gedoemde lichaam.

Naast het werk dat handelt over complexe onderwerpen en verbonden is aan elementen 'buiten' de dans, concentreert Thierry Smits zich ook op de dans zelf, dans die uitsluitend naar zichzelf verwijst zoals zich dat voor het eerst voordeed in *Soirée dansante*. Met *Richard Of York Gave Battle In Vain* (2001), *Dionysos' Last Day / Stigma* (2003) en *D'ORIENT* (2005), zet hij deze eerder ingezette lijn voort om er voorrang te verlenen aan de studie van vorm, choreografische compositie en het onderzoek naar de beweging.

In 1995 werd zijn werk bekroond met de prijs van de Belgische SACD en in 1998 ontvangt hij voor zijn creatie *Corps(e)* de Océ-prijs voor de Podiumkunsten van de Franstalige Gemeenschap. In 2008 ontvangt hij de 'Prix de la Critique 2007' voor de creatie *V.-Nightmares* voor de beste dansvoorstelling van seizoen 2007-08, overhandigd door de journalisten van de Franstalige culturele pers van België.

Collaborateurs

Peter Verhelst

auteur

Peter Verhelst werd in 1962 in Brugge geboren. Hij debuteerde met de veelvuldig bekroonde dichtbundel *Obsidiaan* en schreef jaarlijks een dichtbundel tot hij zichzelf in 1996 dood verklaarde als dichter met *Verhemelte*. Hij schreef verschillende romans zoals *Vloeibaar Harnas* (1993), *Het Spierenalfabet* (1995), *De Kleurenvanger* (1996). Voor de roman *Tongkat* (1999) werd hij bekroond met de Gouden Uil Literatuurprijs, de Jonge Gouden Uil, de Nederlandse Bordewijkprijs en de driejaarlijkse Prijs van de Vlaamse Gemeenschap. Voor de novelle *Memoires van een Luipaard* kreeg hij de Gouden Uil Publieksprijs. In 2005 verscheen de 666 pagina's tellende roman *Zwerm – geschiedenis van de wereld* dat tot verhitte discussies leidde in de literaire wereld. Hij schreef theaterteksten voor Jan Ritsema, Ivo Van Hove, Luk Perceval en Johan Simons. Hij werkte met Wim Vandekeybus mee voor de producties *Scratching the Inner Fields*, *Blush* en *Sonic Boom*. Voor Het Toneelhuis regisseerde hij Het Sprookjesbordeel. Voor zijn theatertekst AARS werd hij met de Taalunie Toneelschrijfprijs onderscheiden. In 1998 schreef hij *Red Rubber Balls*, een verregaande bewerking van Shakespeares *Romeo & Julia* in opdracht van Kaaithheater. Thierry Smits enceneerde het stuk. Vanaf september werkt Verhelst voor vier seizoenen in NTGent, het theater van Johan Simons. Daar regisseert en enceneert Verhelst eigen werk.

Caroline Lamarche

auteur

Caroline Lamarche werd in 1955 in Luik geboren. Haar eerste werk, dat prijzen in België en Frankrijk ontving, is een dichtbundel getiteld *L'arbre rouge* (1991). Deze werd gevolgd door een volgende dichtbundel in 2003, *Twee vrouwen van twee kanten/Entre-deux*, in samenwerking met Hilde Keteleer. Ondertussen heeft zij ook nouvelles geschreven, *J'ai cent ans* (1999), en twee romans gepubliceerd bij Les éditions de Minuit, *Le jour du chien*, Prix Rossel 1996, en *La nuit l'après-midi* (1998). Een verdere vier romans werden bij Gallimard gepubliceerd: *L'ours* (2000), *Lettres du pays froid* (2003), *Carnets d'une soumise de province* (2004), en *Karl et Lola* (2007). Hiernaast is zij ook de auteur van talrijke teksten voor het theater en de radio (*L'autre langue*, Prix SACD op het Festival Phonurgia Nova, Arles 2003). In 2006 ontving zij het Prix SCAM voor haar volledige werken.

Maxime Bodson

geluidsontwerp

Maxime Bodson werd in 1974 in België geboren. Hij werkt al sinds 2000 als geluidsontwerper met de groep TOC (*Moi, Michèle Mercier, 52 ans, Morte*) en met videast Daniel Daniel (*Home Travel*). Hij begon met Thierry Smits te werken in 2005 (*D'ORIENT*). Andere samenwerkingen belangrijk om te vermelden zijn o.a. met L. en M. Talbot (animatiefilm), Isabella Soupant (theater), Gwendoline Robin (performance), Myriam Hornard (beeldende kunsten).

Tegelijkertijd werkt hij aan zijn carrière als muzikant bij de groep paTTon (Prohibited Records) en is eveneens bezig met zijn eigen project, onder de naam Squelette.

Benjamin Bac

dans

Geboren in 1980 in Orléans. Benjamin Bac heeft klassieke en moderne dans gestudeerd aan het EMD Clermont-Ferrand en dan aan het Conservatoire de La Rochelle, waar hij samenwerkt met het Ballet Atlantique van Régine Chopinot aan de creatie van *Battements*. In 1999 werkt hij, voor het CCN de Nantes, aan de creatie van *Hôtel Central* door Claude Brumachon. Na in Lausanne te hebben gedanst bij het gezelschap Linga van M. Cantalupo en K. Gdaniec, voegt hij zich van 2001 tot 2002 bij het Ballet du Nord in Roubaix, onder de leiding van Maryse Delente. Hij danst sinds augustus 2002 voor compagnie Thor en werkt tegelijkertijd ook met andere choreografen. Van 2003 tot 2005 neemt hij samen met het gezelschap Charleroi/Danses deel aan de creatie *Silent collisions* van *Frédéric Flamand*, en wordt daarna uitgenodigd aan het Ballet de Marseille. Hij danst in 2006 een duet met choreograaf Pascal Touzeau in Madrid. Voor compagnie Thor heeft hij al gedanst in *Petit Baigneur*, *Dionysos' Last Day/Stigma*, *Reliefs d'un banquet*, *D'ORIENT* en *V.-Nightmares*.

Ludvig Daae

dans

Geboren in 1987 in Nesbyen, Noorwegen, Ludvig Daae studeerde ballet en hedendaags dans aan de Royal Swedish Ballet School, alsook aan de Brusselse dansschool P.A.R.T.S. Van 2004 tot 2005, danst hij verschillende rollen voor de Royal Opera in Stockholm. In juni 2007 werkt hij mee aan de creatie *Stop the Rain*, door Anne Teresa de Keersmaeker, David Hernandez en Salva Sanchis, De Munt, Brussel. In 2007 en 2008 creëert hij *Polly*, *Såg ni Foajén?* en *Vem Spelade Julia?* met zijn dansgroep Ches:co en presenteert deze doorheen Zweden. Ondertussen creëert hij ook zijn eigen choreografieën: *Recordings* (installatie met A. Blom), *Moments of Satisfaction* (duo met S. A. Rosengren), *Like Those Guys With Guitars* en *Eller hur, Marianne*. Hij sluit zich aan bij Compagnie Thor in september 2008 voor de herneming van *D'ORIENT* en *V.-Nightmares*.

Gabriella Iacono

dans

Van Italiaanse afkomst, Gabriella Iacono studeerde dans aan het National Academy of Dance "Lujo Davico" in Belgrado, dan aan het Accademia Nazionale di Danza in Rome, om uiteindelijk haar studies te beëindigen aan het London Contemporary Dance School. Van 1996 tot 2000 werkt ze samen met verschillende Italiaanse choreografen, waaronder Sandra Fuciarelli en Sylvano Bussotti, Alessandra Palma, Paola Rampone, en Enzo Cosimi. Ze heeft eveneens voor Birgit Cullberg gedanst in Stockholm en voor Elio Gervasi in Vienna.

In 2000 vestigt ze zich in Brussel om in eerste instantie met P.A.R.T.S. aan het project *X-group* te werken in het kader van *Bruxelles 2000, Capitale européenne de la Culture*, alsook om in *Itch and Fear* te dansen van Salva Sanchis. In 2001 sluit ze zich aan bij het gezelschap Charleroi/Danses, toen onder de leiding van Frédéric Flamand, en neemt deel aan de creatie van *Moving Target*, *Metapolis*, *Body/Work/Leisure*, en *Silent collisions*. Tussen 2005 en 2007 danst ze in verschillende projecten en choreografieën van o.a. Marion Ballester, Joanne Leighton en Ted Stoffer. Ten slotte, in 2008, nog altijd bij Charleroi/Danses, danst Gabriella in de herneming van Michèle Anne De Mey's *Sinfonia Eroica*. Ondertussen heeft ze eveneens gedanst voor les Ballets C de la B, met Alexandra Bachsetsiz (*Show Dance*), voor le Ballet national de Marseille, met Yasuyuki Endo (*Act 9*) en voor William Forsythe (*Human Right*, performance installatie in het kader van KunstenFestivaldesArts en 2007). Ze sluit zich aan bij Compagnie Thor in september 2008 voor het tweede seizoen van *V.-Nightmares*.

Nitay Lehrer

dans

Geboren in 1984 in Israël, Nitay Lehrer studeerde dans aan het Thelma Yellin High School, Israël, om dan zijn dansstudies af te maken aan Codarts, Rotterdam (2004-08). Van 2002 tot 2004, danst hij voor het Israëlische Opera in *La Fanciulla Del West*, door Puccini en *Die Lustige Witwe* door Lehar. Hij gaat in 2004 naar Nederland en danst, in 2005, in de voorstelling *S.P. 1+2* van Club Guy en Roni, alsook in *In-ten-sive* van Ken Ossola. In 2006, danst hij bij Conny Janssen Danst in de creaties *In Two Minds* en *So, Here We Are*. Van september 2007 tot juni 2008, danst hij in *the Autopsy Project* door Andre Gingras. Hij heeft ook zijn eigen choreografieën gecreëerd : *Kruetzer* (2005), en *Ta'am* (2006). Hij sluit zich aan bij Compagnie Thor in september 2008 voor de herneming van *D'ORIENT* en *V.-Nightmares*.

Peter Maschke

scenografie

Peter Maschke werd in Duitsland geboren en leeft en werkt in Brussel sinds 1991. Sinds 1993 werkt hij als scenograaf voor verschillende hedendaagse dans- en theatergezelschappen: Rideau de Bruxelles (*Les indifférents* en *Prometheus*), Compagnie José Besprosvany (*Lara, Dos y Dos*), Théâtre Le Public (*L'Invisible, Belle à mourir*), Pé Vermeersch (*The Story of Salomé and Yokanan*), Avi Kaiser (*Lieber R*), Tirasila (*Roi Ubu, K-Bel, Het Laatste Verlangen, Krsk*), La Comédie Crapule (*Spoken bij de dode man*), Cie Fuepalbar (*Mismorigen, Ten Sueño, Mordre à travers, Drink your wine in my glass, Ensimismados*), Ensemble Leporello (*Bergtocht, Onkel Vania*), Theater Stap (*Frankenstein*) en Juliette Bougard (*The Sorry Piece*). Voor Compagnie Thor creëerde hij het decor van *l'Âme au diable* (2002) en van *V.-Nightmares* (2007).

Jacques André

dramaturgie en beelden

Jacques André, film en video regisseur, ontwikkelt een onderzoek betreffende de relaties tussen het lichaam, woorden en beelden, de beperkingen van de manieren waarop wij zien en de discriminaties hieraan verbonden. Geboren in 1959 in Bretagne (Frankrijk), Jacques André studeert film en video montage aan het INSAS (Brussel), en volgt eveneens stages over kunst en video (Luik) en numerieke postproductie (Londen). Als regisseur gespecialiseerd in gecomputeriseerde beelden, heeft hij meerdere prijzen ontvangen voor zijn wetenschappelijke films waarin hij een onderzoek doet van het beeld als resultante van niet traditionele processen die de erfenis van het kader en van de klassieke perspectieven in vraag stelt.

Voor het theater, in Frankrijk, werkt hij samen met toneelregisseurs zoals Stuart Seide, Dominique Boissel of Brigitte Foray. Hij realiseert een aanpassing van *La pluie d'été* van Marguerite Duras, geregisseerd door Éric Vigner (Arte/ France3, 1996). Hij creëert samen met Christophe Huysman multimedia performances betreffende het concept "beeld-actrice" en beelden dramaturgie. Het is ook met deze schrijver, acteur en toneelregisseur dat hij 'le Laboratoire Mobile Des Hommes Penchés' opricht: *Cet homme s'appelle HYC* (Avignon, 2002); *S.B.I.P.* (Lyon, 2004); *La course au désastre* (Tours, *Rayon frais* 2005). Hij werkt eveneens samen met het Panta-Théâtre (*Corpus Tina M.*, multimedia creatie over de fotograaf T. Modotti) in Caen, Parijs, Tours (*Rayon frais* 2005). Gelegen aan de grenzen van performance, regisseert hij samen met Karin Romer, actrice, *La Marquise d'O...* van Kleist (Tours, creatie 2008).

Binnen de visuele kunsten, ontwikkelt hij sinds 2001 het cyclus van *Portraits épidermiques* in diverse vormen: performance te Dijon en Parijs (in het Batofar); video installatie te Brussel (Halles de Schaerbeek, *Trouble 1*); collectieve expositie *Portraits de l'autre, l'intimité de la peau*, in Parijs (Centre Wallonie-Bruxelles; Edition Revue Ah, 2007).

Olivier Bériot

kostuums

Olivier Bériot creëert kostuums voor theater, dans en film. Voor het theater creëerde hij onder andere de kostuums voor *Les aventures de Paco Goliard*, *Les Drôles* en *La jeune fille, le diable et le moulin*, van Olivier Py en voor de dans de kostuums voor *Nosferatu*, van Jean-Claude Gallota, *Pulcinella* van Douglas Dunn, *l'Âme au diable* van Thierry Smits, en voor een deel die van het barokke dansgezelschap L'Éventail, in de choreografieën van Marie-Geneviève Masset. Voor de film creëerde hij onder meer de kostuums voor *Quadrille* van Valérie Lemercier, *Le Roi danse* van Gérard Corbiau, *Femme fatale* van Brian de Palma, *Embrassez qui vous voudrez* van Michel Blanc, en *Fanfan la Tulipe* van Gérard Krawczyk.

Thomas Beni

lichtontwerp en technische coördinatie

Thomas Beni is geboren te Brussel in 1977. Hij start zijn loopbaan in 1998 als lichttechnicus voor het theater De Munt in Brussel. In 2000 wisselt hij naar het Théâtre Varia waar hij ann verschillende producties deelneemt (*Personne ne voit la vidéo* van Marcel Delval, *Light* van Moussoux-Bonté, *De rien*, *Saïd* van Rahim Elasri en *Un noir, une blanche* van Michel Dezoteux).

In 2002, dured de creatie van *l'Âme au diable*, sluit hij zich als lichttechnicus aan bij Compagnie Thor. Hij is sindsdien een vaste medewerker van het gezelschap en voor de technische coördinatie verantwoordelijk. Als lichtontwerper tekende hij de creaties *Bizzy Anna* en *V.-Nightmares*.

Agenda

2006-2007

ICE / V.-Nightmare 4, Théâtre de La Balsamine, Brussel – BE (22-24/02); *ICE / V.-Nightmare 4*, Lantaren-Venster, Rotterdam – NL (1/03); *ICE / V.-Nightmare 4*, Festival *Schrittmacher*, Ludwigforum, Aken – DE (3-4/03); *Fluid Mechanics & ICE / V.-Nightmare 1 & 4*, Cultuurcentrum Evergem – BE (9/05, Preview); *Fluid Mechanics & ICE / V.-Nightmare 1 & 4*, Derlontheater, Maastricht – NL (15/05); *Fluid Mechanics / V.-Nightmare 1*, Théâtre Varia, Brussel – BE (17-19/05); *Fluid Mechanics / V.-Nightmare 1*, De Velinx, Tongeren – BE (24/05)

2007-2008

TAN - Moss&Mould / V.-Nightmare 2-3, CNCDC Châteauvallon Ollioules - FR (15/09); *V.-Nightmares*, Kaaithater, Brussel - BE (7-10 & 20-21/11); *V.-Nightmares*, De Velinx, Tongeren - BE (15/12); *V.-Nightmares*, Stadsschouwburg Groningen - NL (8/01); *ICE / V.-Nightmare 4*, De Meent, Alsemberg – Beersel - BE (12/01); *V.-Nightmares*, Musikteater Baltoppen, Ballerup (DK (17-18/02); *V.-Nightmares*, Festival *New Territories*, Glasgow - UK (22-23/02); *V.-Nightmares*, *Dance Week Festival*, Zagreb - HR (2-3/06); *Moss&Mould – ICE / V.-Nightmares 3-4*, *Internationale Tanzmesse NRW*, Düsseldorf - DE (29/08, Showcase)

2008-2009

9, 10, 11, 12, 13/12	<i>V.-Nightmares</i> Théâtre Varia, Brussel	België
19-20/12	<i>ICE / V.-Nightmare 4</i> Théâtre de la Place, Liège	België
23/01	<i>V.-Nightmares</i> CC Berchem, Antwerpen	België
31/01	<i>V.-Nightmares</i> Les Ecuries, Charleroi	België
7/03	<i>V.-Nightmares</i> Schouwburg Kortrijk	België
27/05	<i>V.-Nightmares</i> Schouwburg Arnhem	Nederland

Andere voorstellingen op tournee - *D'ORIENT*

21/02/09	Cultuurcentrum Genk	België
10-11/03/09	<i>Arabesque: Arts from the Arab World</i> Kennedy Center, Washington DC	USA
14/03/09	De Schakel, Waregem	België
17/04/09	<i>Made in Cannes</i> , Théâtre de la Licorne, Cannes	Frankrijk

Contact: Communication & Press
Compagnie Thor Frederic Bourgeois - frederic@thor.be
49 Sint-Jooststraat Tel: + 32 (0)2 223 26 00 / Fax: + 32 (0)2 223 23 60
B-1210 Brussel www.thor.be